No. 1375

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00; franco door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 28 OCTOBER.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents elke regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 27 October.

Van eene geachte hand gewerd ons het volgende:

»Uwe Redaktie heeft in N°. 1368 eene beschouwing opgenomen, onder den titel: »Stemmen uit Duitschland." Zij was haar aanwezen verschuldigd aan de merkwaardige overeenkomst van drie getuigenissen, uitgebragt door personen die niets van elkander wisten en tusschen welke geene zamenwerking bestond. Het meest kenmerkende, dat ik er echter in ontdekte, was, dat de openlijke betuiging der hulde aan Jezus Christus verschuldigd en der noodzakelijkheid van het herstel des huisselijken en gebeds-geestes *in onze eeuw* zoo nadrukkelijk werd geuit. — Dit feit is zóó naauw verbonden met onze en der naaste nakomelingen dierbaarste belangen, dat het wel eene nadere beschouwing vereischt. — Ik weet evenwel niet, of ik daartoe had besloten, zoo niet nieuwe verschijnselen daartoe aanleiding gegeven hadden.

Ons tijdsgewricht, droevige erfenis van vorige, aan wijsheid schrale tijden, is eenigzins gelijk aan een sterk gebouwd ligchaam, dat worstelt tegen ingedrongen giftstoffen. — Het vergif is van tweeërlei soort: het oproer des verstands en dat des harten; het eerste werkt door het Protestantismus, het tweede door de zedeloosheid. Beide te zamen hebben in de vorige eeuw Frankrijk verpest, en de bandeloosheid der tegenwoordige voortgebragt. Zal de zieke maatschappij het vergif uitwerpen? In het antwoord ligt de geschiedenis van hare redding of van haren ondergang!

[illegible] van het Calvinismus sporen achter zich gelaten, [illegible] gevaarlijk dan de galanterien der Fransche koningen. Lodewijk XIV zag in zijne laatste dagen de onzalige Gallikaansche stellingen en die der Jansenisten wortel schieten onder het volk, en hij zelf had in zijne jeugd dat volk gewoon gemaakt aan eene wulpsche en weelderige levenswijze, en belastte het met vele schulden. Gezag en zeden verzwakten, en onzalige vernuften begonnen te werken op den volksgeest. Molière bereidde den satyrieken Voltaire den weg, de geestelijkheid verloor in achting; en de filosofie verspreidde zich. Bij de ledigheid des hoogen adels voegde zich de meer dan gewone welvaart van handel en industrie, en de weelderige gemoederen wilden de vrijheid van den geest en van het hart. Men haakte naar de vrijheid der wilde volken, en de tucht des huisgezins werd een ballast voor de jeugd. Overhelling naar de Engelsche regeringsvormen, naar de vrijmetselarij en de vrijdenkers, begon den toon te geven; de scholen der Jesuiten werden gesloten. Voltaire, Rousseau en de Encyclopedisten kwamen in zwang, en de eerste dier filosofen, in hooge jaren opgenomen in de Loge-Maçonnique, was zoo zeker van zijne zegepraal over den door hem verfoeiden naam Jezus, dat hij, snakkende naar dat oogenblik, als in verrukking uitriep: »die na ons komen, zullen schoone dingen zien!"

[illegible] bedorven naar verstand en hart, vurig en hartstogtelijk, levendig van verbeelding, onbekwaam voor te groote vrijheid, vijandig aan dwang, brak de dammen des gezags door, en overstroomde als een stortvloed Europa, overal met woeker terug gevende de werkdadige toepassing der denkbeelden, die bij haar oproer en bedorvenheid gezaaid hadden.

»Wie inzage verlangt in den staat van verbijstering die de revolutie vooraf ging, die leze onder andere »*L'impiété du XVIII siècle*", en »*Louis XVI detrône avant d'être Roi.*" En voor hem die de revolutie zelve in hare ontwikkeling en in haren afloop wenscht na te gaan, levert het *Journal de Bruxelles* in zijne laatste feuilletons de merkwaardigste bijzonderheden onder de rubrieken: »*Histoire du Directoire*" en »*Quelques pages du passé, pour servir d'avertissement à l'avenir.*"

»Zoo ooit, dan was in die dagen de triomf over Jezus Christus in de oogen der wijzen volkomen. Zij vierden dan ook luide, maar dwaze feesten, dwazen als zij zelven waren. Maar hoe toch kwam het, dat zooveel boosheden en ontheiligingen niet gewroken werden? Ongestraft was God uit Zijne kerken en Zijn Stedehouder van zijnen zetel verbannen; Koningen werden als stof weggevaagd, en op de puinhoopen der eeuwenoude maatschappij, rigtten de *wijzen en denkenden* eenen tempel op, naar de regels hunner begrippen te zamengesteld. Het was het uur der boozen, en de magt der duisternissen.

Zoo liep de XVIII eeuw ten einde; en reeds was de smaad den Zaligmaker der wereld aangedaan, gewroken. De tijgers van 1793 verslonden elkander; het *contrat social* van den Calvinist Jean Jacques, kon der maatschappij niet tot regel verstrekken; de eene constitutie struikelde over de andere, en de volken de *wijzen* vervloekende, begonnen te smachten naar redding.

»God intusschen, geduldig omdat Hij eeuwig is, vond goed in deze eeuw eene schitterende voldoening te nemen over den hoon, in de vorige Hem aangedaan. Dat zeggen ons de »Stemmen uit Duitschland." Maar het zal wel der overweging waardig wezen, in welken zin het den mensch in het vervolg zal gegeven zijn, Jezus Christus te kennen en te aanbidden — in den katholijken of in den protestantschen zin?"

Behalve de bijzonderheden, die wij vroeger van de in de eerste helft dezer maand te Maintz gehouden Algemeene Vergadering der Katholijke Associatien van Duitschland hebben medegedeeld, willen wij nog met een woord melding maken van het eenstemmig aangenomen ontwerp van een adres ter dankbetuiging aan Zijne Eminentie den Kardinaal Wiseman, aartsbisschop van Westminster, en aan Zijn Excellentie den Primaat van Ierland Dr. Cullen, President der Iersche Associatie voor de verdediging der [illegible] diensten, welke de Kardinaal aan de Katholijke Kerk van Engeland had bewezen; het was aan zijne persoonlijke tusschenkomst en aan die heldhaftige worstelingen, waarin hij had gezegevierd over alle hinderpalen, welke verklaarde vijanden of laauwe vreesachtige vrienden hem in den weg stelden, dat Engeland het geluk te danken had van een katholijk Episcopaat te bezitten. Een der meest voordeelige resultaten dier edelaardige pogingen was juist de storm, die werd opgewekt door het Anglikanismus, en die zoo duidelijk deszelfs gansche laagheid deed aan den dag komen. De Katholijke Kerk staat regt op, edelmoediger en sterker dan ooit, en de triomf van het vijandig ministerie is voor hetzelve een triomf van schande en van beschaming geworden. Voor de eerste maal ziet men de Katholijken van Engeland en van Ierland hunne pogingen vereenigen, enz.

»In dezelfde vergadering werd ook een voorstel gedaan, waarbij de algemeene vergadering der Associatie van Pius IX werd uitgenoodigd den Duitschen bond over te halen, om eene wet uit te vaardigen betreffende de heiliging der Zon- en Feestdagen. Dit punt werd met veel warmte behandeld, de goede wil van bijzondere personen was niet voldoende om dat edele doel te bereiken; de tusschenkomst van het wereldlijk gezag was daarbij noodig, te meer omdat de onderhouding van den Zondag van hoog belang was voor de zedelijkheid en het geluk van arme werklieden. Het voorstel werd met algemeene stemmen aangenomen en er werd bepaald, dat de Vorort aan alle Duitsche regeringen eene memorie zou inleveren omtrent de heiliging van den Zondag, met vermelding van vele bijzonderheden. Onder de discussien vernam men met genoegen, dat eenige regeringen in dat opzigt reeds een aanvang maakten, en dat andere op het punt stonden zulks op hunne beurt te doen. Men hoopt dan ook, dat het verzoek der Algemeene Vergadering van Pius IX op de gunstigste wijze ontvangen en weldra in uitvoering zal gebragt worden.

Aan de beurs te Parijs was voorleden Vrijdag het gerucht verspreid, dat Z. H. Pius IX vergeven en overleden was. Dat gerucht moet zijn oorsprong hebben ontleend aan eene gelithographieerde correspondentie, waarin werd gemeld, dat, volgens de *Osservatore Romano*, driedaagsche gebeden waren uitgeschreven voor het herstel van den Paus, die ernstig ziek was. Het blijkt dat het laatste nummer van de *Osservatore Romano* geen woord daarvan bevat, of niets wat daartoe zou hebben kunnen aanleiding geven. En dewijl noch bij het gouvernement, noch bij iemand eenig verontrustend berigt van dien aard is ontvangen, zoo heeft men alle reden om te veronderstellen, dat het berigt valschelijk is uitgestrooid door beurs-spekulanten.

De dood van Mev. de hertogin van Augoulême heeft in vele familien in Frankrijk eene groote verslagenheid teweeg gebragt. Verscheidene bladen geven een verslag van het leven dier ongelukkige en grootmoedige vorstin. De *Union* levert o. a. het volgende, van de pen van den heer Laurentie:

»Nog nimmer in de oudheid, noch in den lateren tijd was er eene vorstin, wier leven rampspoediger was dan dat van de dochter van Lodewijk XVI. Ik heb het nagegaan van hare bakermat te Versailles af tot aan de ter dood brenging harer tante, Mevr. Elizabeth, aan wie hare moeder, Maria Antoinette, haar had nagelaten, toen zij den kerker verliet om het schavot te beklimmen. Ik keer tot dat tijdstip terug, om de ongelukkige vorstin vlugtig te volgen tot op het tijdstip, dat zij op het punt was van den troon te naderen. Het medelijden van Frankrijk en geheel Europa had haar niet uit het oog verloren sinds zij zich verwijderd had. De rampen, de kerkers, de rouw, de tranen van dat jonge meisje, dat voor haar geslacht de misslagen boette, waaraan het onschuldig was; van dat meisje, hetwelk het slagtoffer was van eene revolutie, die haren vader, hare moeder, hare tante en haren broeder had verslonden en die haar alleen liet versmachten onder de gewelven eens kerkers, waar hunne schimmen nog rond-[illegible] de afwezige Bourbons verbond. Het scheen aan alle edelmoedige harten, dat eene wroeging in haar naam op het vaderland drukte en dat het Fransche volk haar eene stille voldoening schuldig was. Wanneer de beleedigde natuur spreekt in de harten van mannen, vrouwen, moeders, dochters en jeugdige geslachten, dan neemt de natuur hare plaats in de politiek. De hertogin van Augoulême was het gevoel in de zaak der Restauratie.

»Daags nadat hare tante, Mevrouw Elisabeth, jongste zuster van Lodewijk XVI, op negentienjarigen leeftijd het schavot beklommen had, te midden van de blijken van eerbied van hare veertig lotgenooten in den dood, die haar de handen kusten alvorens zij den hals aan den beul boden, vroeg de jonge prinses, die nog geen 15 jaren telde, naar hare tante en hare moeder aan alle cipiers, zonder te vermoeden dat zij er reeds van gescheiden was door den dood; zij meende dat ze zich in een anderen kerker bevonden, of dat ze voor eene regtbank waren gesleurd om op nieuw verhoord te worden. Nog hoopte zij dat de deur van de Tempel zich openen zou om beiden aan hare zorg en teederheid weder te geven. De cipiers waren zoo wreed niet om haar uit hare dwaling te redden. De tijd alleen, en de langdurige afwezigheid der geliefden deden haar iets ijsselijks vermoeden. Zij vroeg om de kleederen en het linnengoed dat de beide slagtoffers in de kasten harer kamers hadden achtergelaten. De cipiers werden bedremmeld en zwegen. Het kind verwonderde zich en begon te vermoeden dat hare moeder en hare tante op aarde geen behoefte meer hadden aan de kleederen, die zij in den kerker hadden gedragen. Zij smolt in tranen, zonder dat zij evenwel geheel aan den terugkeer der geliefden wanhoopte. Die hoop werd echter alle dagen, alle maanden al flaauwer, en de treurige [illegible] laatstrekken der gevangenbewaarders deden haar eindelijk de vreesselijke waarheid geheel ontdekken.

»Hare moeder en tante hadden bij het verlaten der gevangenis tot haar gezegd: Indien wij niet terugkomen, moet gij aan het Gemeentebestuur van Parijs eene vrouw vragen om u behulpzaam te zijn in uwe gevangenis, opdat gij niet alleen moogt blijven te midden van mannen. Zij gehoorzaamde, zeide zij, uit onderworpenheid, ofschoon zij geene de minste hoop koesterde, dat haar verzoek door de ruwe cipiers zou worden toegestaan. Men antwoordde haar dan ook, dat zij geen vrouw noodig had, om zich voor deze [illegible] op te tooijen. Men veinsde te vreezen, dat de eenzaamheid en de wanhoop haar tot zelfmoord mogten

aanzetten, maar hare teedere godsvrucht beschouwde dezen gruwel als een der grootste misdaden. Men nam haar derhalve de kleine mesjes af, waarvan men zich toen ter tijd bediende, om het poeder van het voorhoofd der dames af te strijken, alsmede hare schaar, breinaalden en de kleinste stalen of ijzeren voorwerpen, die voor de vrouwelijke handwerken gebezigd worden, en waarmede zij ten minste de verveling harer eenzaamheid had kunnen verdrijven, of hare gescheurde kleederen herstellen. Men nam haar zelfs den vuurslag af, waarmede zij in hare slapelooze nachten licht ontstak; het licht scheen voor die jeugdige gevangene een nog te aangenaam hemelgeschenk te zijn. Men verbood haar ook den kachel te ontsteken, die haren kerker verwarmde."

»Zoo verliepen er dagen, maanden en jaren voor de zestienjarige gevangene in den Tempel. In het begin van November werd de Conventie iets mededoogender en zond een teederhartig man naar den kerker, om het koninklijk kind te verzorgen. Die man, Gonin genaamd, droeg vaderlijke zorgen voor de gevangene; hij bragt geheele uren bij haar door, om haar te verstrooijen; inmiddels had men haar weder vergund licht te gebruiken; Gonin liet haar somwijlen naar beneden komen in eene zaal op de eerste verdieping van den toren, welker vensters zonder schermen aan het zonlicht doorgang verleenden, en op het geboomte uitzagen; soms kwam zij ook in den tuin om een weinig vrije lucht in te ademen; maar diepe wonden waren aan hare ziel toegebragt. Gonin kon haren dood verhoeden, maar het leven weder aanblazen in dat slagtoffer van eene vierjarige verlatenheid en versmading, dit moest hem moeijelijk vallen. Zoo liep de winter vrij eentoonig voorbij. Men vergunde der jonge vorstin boeken zooveel zij wilde om zich minder met de menschen dan met God bezig te houden. Naar wie zij naar hare ouders vroeg, dan weigerde men altoos haar te antwoorden.

»In het begin van de lente gaf men haar verlof om van tijd tot tijd op het dak van den toren te stijgen, van waar haar blik over geheel Parijs kon rondweiden en over de omliggende landsdouwen. Welke gedachten moeten haar wel bezield hebben, toen zij de daken van de Louvre, van de Tuillerien, van de hoofdkerken en de paleizen harer voorvaderen ontdekte? De wegkwijning van haren ongelukkigen broeder, den Dauphijn, werd dagelijks slimmer. Het werd der jeugdige vorstin zelfs niet meer vergund hem te bezoeken en zelve hem te verplegen. Zij hoorde slechts van de cipiersknechts hoe kwijnend en wegslepend de ziekte was van het arme kind, van hetwelk zij slechts door een houten beschot gescheiden was. Hij stierf eindelijk zonder doodstrijd te hebben uitgestaan en ook zonder een woord te hebben gesproken, den 9 Junij 1795.

»De prinses berustte in dit afsterven, met tranen in de oogen. God bevrijdde eindelijk haren broeder en haren Koning van zijne langdurige folteringen. Zij bleef de hare in stilte verduren. Van den dag af dat de Conventie geen pretendent meer in den Tempel te vreezen had, vergunde zij de publieke deelneming den kerker te naderen. Negen dagen na den dood van Lodewijk XVII, durfde de stad Orleans, die weleer door een jong heldhaftig meisje was gered, voor de onschuldige dochter van Lodewijk XVI smeekend tusschen beide treden; die stad zond afgevaardigden naar de Conventie om de bevrijding der jonge prinses en hare overbrenging in den schoot harer familie te verzoeken. »Want wie onzer, zeiden de afgezanten van Orleans, zouden haar willen veroordeelen om de plaatsen te bewonen, die nog rooken van het bloed van hare familie?" Nantes volgde dit voorbeeld. Charette had ook uit naam van de Vendée als eene voorwaarde van het herstel der rust in die provincien gevraagd, dat de dochter van Lodewijk XVI aan hare bloedverwanten mogt terug gegeven worden. Het comité van algemeene veiligheid, sedert den val van Robespierre zamengesteld uit mannen van banvonnissen verzadigd of er over verontwaardigd, vergunde aan de bewakers van den Tempel haar meermalen in den tuin te laten wandelen. Zij deed dit, vergezeld van den eenigen medgezel harer vierjarige verlatenheid, van den hond namelijk van haren vader Lodewijk XVI, die haar de zorg over dat dier had aanbevolen, toen hij gereed was het schavot te beklimmen.

»Dames van het voormalige hof, die de prinses vóór de tijden harer rampspoeden gediend hadden, voor zooverre zij zelve aan het schavot en de kerkers der revolutie ontsnapt waren, Mad. de Chantereine, Mad. de Mackau, Mad. de Tourzel en hare dochter Pauline, de vroegere speelgenoot der prinses, kregen verlof haar te bezoeken. Het ongeluk had die teedere vrouwenharten nog meer eerbied en deernis voor het slagtoffer ingeboezemd. De vensters der huizen, die den tuin des kerkers omgaven, werden even als in de eerste dagen der gevangenschap des konings, telkens geopend, om aan de prinses de gelaatstrekken van warme vrienden te laten zien, en uit die vensters regende het bloemen en versjes voor de voeten der jonge gevangene. Brochures en dagbladen verhaalden die feiten, en het scheen, dat de openbare meening verzacht was en berouw had over hare vroegere afdwalingen. »De dochter van Lodewijk XVI, zeiden die dagbladen, heeft eindelijk de vrijheid herkregen om in de tuinen van den Tempel te wandelen. Twee commissarissen bewaken hare gangen; doch zij naderen haar nooit dan met betamelijkheid; zij behandelen haar met al den eerbied, ingeboezemd door de herinnering aan hetgeen zij was en het treurig schouwspel van wat zij heden is. Eene geit, die men haar toestaat te voeden, vordert al hare zorgen, en het dier volgt getrouw hare schreden. Een hond is vooral de onafscheidelijke begeleider van de jonge gevangene, en schijnt zeer aan haar verknocht. Het is de hond des Konings, die thans zonder meester is, doch hem nog lief heeft in zijn kind."

»De heer Hue, een voormalig dienaar des Konings, huurde een der vensters die het uitzigt hadden op den tuin. Even als Blondel, de dienaar van den anderen gevangen koning, zong hij troostende woorden voor de dochter zijns meesters. Het gelukte hem, door middel van teekens haar een brief te doen geworden van haren oom Lodewijk XVIII. De prinses kon hierop antwoorden doordien de Commissarissen het oogluikend toelieten. Charette gaf haar langs denzelfden weg de verzekering van de gehechtheid zijns legers aan haar persoon. Alles duidde het einde harer gevangenschap aan. Den 30sten Julij dekreteerde de Conventie op het rapport van haar Comité van openbare veiligheid, dat de dochter van Lodewijk XVI met Oostenrijk zou uitgewisseld worden tegen de afgevaardigden en ministers, die Dumouriez aan den prins van Coburg had overgeleverd op het oogenblik van zijn afval, t. w. tegen Drouet, Semonville, Maret en andere belangrijke krijgsgevangenen. Zij liet in haren kerker geen andere sporen van hare gevangenschap en hare tranen achter dan deze twee regels, door haar op den steen van haar venster geschreven gedurende de lange werkeloosheid der opsluiting: »O, mijn vader! waak over mij van boven uit den hemel! O God! vergeef aan hun, die mijnen vader ter dood hebben gebragt!"

»Den 19 December 1795 te middernacht, juist op haren geboortedag, verliet zij den kerker. De minister van binnenlandsche zaken, Benesech, om alle opschudding des volks te vermijden, geleidde haar te voet van den Tempel naar eene naburige straat, waar een rijtuig van den minister haar wachtte. Het rijtuig reed door eenzame en toen nog naauwelijks bebouwde straten in de omstreken der Boulevards tot op een ledig terrein achter de poort St. Martin. Daar stond een postkales, waarin gezeten waren Mevrouw de Soucy en een officier der gendarmerie, die beiden de prinses ontvingen. De minister verhoogde de wedergeschonken vrijheid door den eerbied en de deernis, die hij door zijne woorden en zijne voorkomenheid bewees. De jonge Prinses kon alleen antwoorden met tranen. Na haar vierjarig verblijf op haren jeugdigen leeftijd in eenen duisteren kerker, liet zij de lijken van haren vader, hare moeder, hare tante, van prinses Lamballe, van haren broeder, van de prinsessen van het hof, en van al wie zij gekend had in hare kinderjaren en die haar dierbaar waren geweest, achter.

»De naam van Sophia bedekte haren waren naam, maar bedekte geenszins haar gelaat. De gelijkenis van dat jonge meisje met de afbeeldingen van Maria Antoinette, die diep in het geheugen des volks waren geprent, deden haar driemaal op haren weg bijna herkennen. Maar er waren niet meer even als te Varennes nationale garden om haar naar hare gevangenis terug te voeren; er waren slechts bekreten oogen om haar te bewonderen, en vriendschappelijke handen om hare bevrijding toe te juichen.

»De jeugdige schoonheid der prinses had gezegevierd over de smart en de gevangenis. De sterke ligchaamsgesteldheid, eigen aan de familie Bourbon, had hare bekoorlijkheden ontwikkeld, in weerwil van haar akelig verblijf in den Tempel. Golvende haren, een fraaije blanke hals, eene rijzige gestalte, blaauwe oogen, gelaatstrekken teeder en vol majesteit, de blos der jeugd op een gelaat door de zorgen vóór den tijd gerijpt; die fierheid, welke het vorstelijke bloed mededeelt; die treurigheid, de vrucht der herinnering; die treurig gestemde ziel, bij dat gelaat blinkend van jeugd en schoonheid; dit alles boeide met een onwederstaanbare kracht en trok aller oogen tot haar. Men kon haar niet aanschouwen zonder aan haar te zien al wat die ongelukkige vrouw reeds geleden had, en al wat haar nog te wachten stond. Zij was eene geestverschijning uit de akelige tijden der revolutie, aan de bijl der beulen ontsnapt, plassende met hare voeten in het bloed harer ouders en magen, en thans den dood ontvlugtende om in ballingschap te gaan. Zoodanig was de indruk dien zij te weeg bragt, overal waar men haar ontving. In Duitschland knielde men voor haar neder; daar dacht men eene verschijning te zien."

De Engelsche dagbladen maken op nieuw gewag van een aantal bekeeringen tot het Katholicismus. De echtgenoote van den heer Manning, vroeger predikant te Lavington, heeft het voorbeeld van haren gemaal gevolgd, en is even als hij in den schoot der Kerk terug gekeerd. De heer Mackenzie, aan wie de toelating als predikant geweigerd was, omdat hij zich met de geloofsartikelen der staatskerk niet kon vereenigen, heeft mede voor eenige dagen het Katholicismus omhelsd. Het jonge meisje, ter wier behoeve de beruchte brief des aartsbisschops van Canterbury was verkregen, waarin de Prelaat verklaarde dat de bisschop van Londen en hij zelf, alsmede bijna alle Anglikaansche predikanten, de oplegging der handen van den bisschop niet noodig achtten voor de verheffing tot het predikantsambt, heeft insgelijks het Protestantisme afgezworen. De *Morning Chronicle* zegt dat hij den aartsbisschop Sumner, verantwoordelijk stelt voor dezen afval. Men verneemt ook de bekeering van eene der dochters van den heer Drummond, lid van het Engelsch Parlement.

De graaf van Arundel en Surrey, oudsten zoon des hertogs van Norfolk en erfgenaam van zijn titel, heeft de stad Limerick in Ierland bezocht, welke den edelen Lord heeft gekozen tot haren vertegenwoordiger in het Parlement. Bij die gelegenheid gaf hij een nieuw bewijs zijner edelmoedigheid. De *Times* telt twaalf liefdadige gestichten van Limerick op, onder welke hij eene som van 500 £ of ƒ 6000 heeft verdeeld.

Men schrijft ons uit Dockum, dd. 15 Oct., dat tot lid van den raad dier stad, in plaats van den heer Dr. L. W. van der Weide, is gekozen de heer J. F. de Lang, oud-lid van den raad.

Bij de verkiezing voor een lid van de Provinciale Staten voor het distrikt Dockum, verkreeg niemand de meerderheid. Er zal eene herstemming moeten plaats hebben tusschen de heeren Romein, advokaat te Leeuwarden en den heer van Sloten, secretaris der stad Dockum.

Uithoofde het hoofddistrikt Dockum nog geen vertegenwoordiger in de Provinciale Staten van Friesland heeft, en de heer A. van Sloten, vroeger als lid van die vergadering, getoond heeft den weg van bezuiniging te willen voorstaan, zoo wordt, zegt onze correspondent, de heer van Sloten daartoe dringend aanbevolen.

Tot wethouders zijn benoemd: te Amersfoort, de heeren de Louter en van den Berg; te Schiedam, de heeren D. Verlouw en Mr. K. A. Poortman.

De minister van financien heeft ter kennis van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat, ten gevolge der uitbreiding van de pakketbooten-dienst tusschen Engeland en Noord-Amerika, de gelegenheid is geopend om door middel dier pakketbooten, behalve in den zomertijd, ook gedurende de wintermaanden *wekelijks* brieven uit de Nederlanden naar de Vereenigde Staten en naar de Britsche bezittingen in Noord-Amerika over Engeland te verzenden.

De eerste togt der nieuwe stoomboot *Admiraal de Ruijter* (varende tusschen Tiel, Rotterdam en Schiedam v. v.), werd dezer dagen reeds door een ongelukkig toeval gekenmerkt. Ter hoogte van Zuilichem werden met een bootje twee passagiers aangebragt. Doch hetzij de schipper het touw, dat hem toegeworpen werd, niet wilde grijpen, hetzij door eene andere reden, het bootje geraakte onder de raderkast en sloeg in een oogwenk om. De vier menschen, die zich daarin bevonden, waren een geruimen tijd ter prooi aan de golven en zouden stellig zijn omgekomen, indien de pogingen ter redding van de boot en van den wal gedaan, niet met gunstig gevolg waren bekroond. (*H.*)

Men schrijft uit Schevaningen: Na den 20 dezer zijn nog drie schuiten van de steurharing-visscherij met 136,000 stuks haring aangekomen, en twee derzelve reeds voor de tweede maal, hetgeen als eene zeldzaamheid mag beschouwd worden, en waaruit moet worden afgeleid, dat de vangst zeer verschillend is, daar toch nog slechts 17 schuiten van de vloot, bestaande uit 63 vaartuigen, zijn aangeweest, en alzoo 7 minder dan verleden jaar op hetzelfde tijdstip, toen 59 vaartuigen ter steurharing-visscherij waren uitgerust. Laat zich de haring-visscherij niet te voordeelig aanzien, met de kantvisscherij is het allerongunstigst gelegen. Het heugt toch niemand dat de pinken zoo weinig visch aanbragten als thans, nu het niet zelden gebeurt, dat zij, behalve met eenige weinige roggen, zonder eenige vangst hoegenaamd, uit zee terugkeeren. Men wijte dus niet aan gebrek aan ijver bij onze visschers, dat de markt, den duur zoo slecht van visch voorzien is, en dat de weinige, die er op gevonden wordt, meestal uit Noord-Holland wordt aangevoerd.

ARNHEM, 24 Oct. Bij de herstemming, voor een lid van de provinciale staten alhier, is de heer J. P. J. T. Brantzen, met 379 stemmen gekozen, tegen Mr. J. M. de Kempenaer, die 129 stemmen had bekomen.

DOCKUM, 25 Oct. Op de heden gehoudene kalvermarkt waren zeer weinig kalveren aangebragt, waartoe zeer vele omstandigheden tegenwerkten, waaronder

zonder gerekend kan worden, de in de provincie Groningen thans bestaande reglementen van in- en doorvoer van vee. Er waren circa 350 stuks aangebragt, welke alle tot goede prijzen zijn verkocht geworden. Gepasseerde jaar bedroeg het getal nagenoeg 700.

TILBURG, 24 Oct. Gisteren avond heeft de muziek der nieuwe koninklijke harmonie dezer stad bij den heer S. Gille Heringa, president van dat gezelschap, ter gelegenheid van Z. Eds. benoeming tot directeur van het postkantoor te Vlissingen, eene luisterrijke serenade met fakkellicht gebragt. (*H.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 Oct. Er is nog niets van de ontknooping van de krisis bekend. Gisteren werd eene lijst, waarop de namen van Billault, Casabianca, gen. Bourjolles, gen. Arnaud, Fortoul, Ducos, Bineau, Turgos en Lacrosse voorkwamen, bijna als officieel beschouwd. Het doorgaans wel onderrigte blad, *l'Assemblée Nationale* meide het, als officieel, te durven aannemen. Heden echter hoort men er geen woord meer van spreken. De dagbladen bevatten heden niets dan zeer tegenstrijdige beschouwingen van de krisis.

Wie den heer Carlier zal opvolgen, is nog niet bekend; men spreekt veel van den heer Pietri, prefekt van Arriège, maar dit is niet zeker. Intusschen blijft de heer Carlier zijne functien nog waarnemen. Eenige bladen laten niet na den prefekt te lasteren, alsof hij voor aanzienlijke sommen landgoederen had gekocht in de omstreken van Sens en Parijs. Hij laat de lasteraars, o. a. het blad *la Révolution*, vervolgen.

— Het *Journal des Débats* voegt bij zijn berigt dat hij geen manifest van den Prins van Joinville voor het aannemen van het Presidentschap der republiek ontvangen heeft het volgende:

»Aan de beurs is het gerucht verspreid dat eerlang in onze kolommen een manifest van den Prins van Joinville zou worden openbaar gemaakt, de stemmen der natie vragende voor zijne benoeming tot het presidentschap. Het verwondert ons dat dergelijke bladen zich haasten zulke sprookjes op te nemen en te verspreiden. De Prins van Joinville heeft verklaard dat hij zich ter beschikking van Frankrijk stelde, en deze eenvoudige verklaring is hem voldoende, gelijk zij voor Frankrijk voldoende zijn moet. Dat is des Prinsen eenig manifest en thans gevoelt hij minder dan ooit behoefte om er iets bij te voegen of in te veranderen. In den nieuwen staat van zaken, dien wij nu ingetreden zijn, is er iets van meer gewigt en meer van pas dan schelklinkende manifesten, te weten de hereeniging der parlementaire meerderheid. De hereeniging der meerderheid door opregte en belanglooze onderlinge toenadering van alle partijen die haar zamenstellen, dat is de voornaamste behoefte des lands, het eenige waarbij het dadelijk en dringend belang heeft. Wij meenen te kunnen verzekeren, dat de Prins van Joinville, gelijk al zijne broeders, aan dat groote belang den voorrang geeft boven eene kandidatuur voor het Presidentschap of voor de Wetgevende Vergadering. Men kan zeker zijn, dat hij den reeds zoo hagchelijken staat van zaken niet door nieuwe verwikkelingen zal verergeren, en dat hij nooit de rust des lands om zijne persoonlijke aanspraken zal in de waagschaal stellen. De Prins van Joinville mag haken naar de eer om Frankrijk van dienst te zijn door zich te vereenzelvigen met 's lands wenschen en belangen, maar hij zal nimmer het land beroeren."

— Men zegt dat de intrekking der wet van 31 Mei den tegenwoordigen President der Republiek vele stemmen zal doen verliezen, en dat, indien Lodewijk Napoleon door dezen maatregel zijne populariteit heeft willen bevorderen, hij zich grootelijks heeft vergist.

— De President der Republiek zal eerdaags een groot diplomatiek diner geven.

— De instructie over de onlusten in de departementen van de Nièvre en de Cher worden met ijver voortgezet. Er hebben talrijke arrestatien en huiszoekingen plaats. De politie komt meer en meer op het spoor van geheime genootschappen.

— De legitimistische bladen verschenen gisteren morgen met een rouwrand, wegens de vermelding van het overlijden van de ongelukkige dochter van Lodewijk XVI. Vele aanzienlijke legitimistische familien hebben den rouw aangenomen.

Men berigt dat de hertogin van Angoulême belangrijke aanteekeningen heeft nagelaten over de laatste oogenblikken, welke Lodewijk XVI met zijn gezin heeft doorgebragt, alvorens het schavot te betreden.

— De *Gazette de France* wederspreekt het berigt door de *Univers* en andere bladen gegeven, alsof Mgr. de Aartsbisschop van Parijs de theologische school, in het gebouw der Carmelieten, had doen sluiten, ten gevolge waarvan de studenten naar het seminarie van St. Sulpice waren gezonden. De *Gazette* verklaart, dat de bedoelde school niet ontbonden is, als zijnde niet geconstitueerd, maar dat de opening dier school slechts verschoven is, niets meer.

— Men kan naar luid der jongste berigten van Konstantinopel, over Marseille ontvangen, het geschil tusschen de Porte en den onderkoning van Egypte als vereffend beschouwen. De Porte geeft hare toestemming tot den aanleg van den spoorweg onder zekere voorwaarden, waaraan Abbas-Pacha niet weigeren zal zich te onderwerpen. De Turksche regering eischt, dat geene andere dan gewone inkomsten des lands zullen worden besteed tot den aanleg van de rail-way; dat inboorlingen niet tot onbeloonde diensten zullen verpligt worden; en eindelijk dat het beheer over den spoorweg aan de overheden des lands worde toevertrouwd, en niet aan vreemdelingen.

MADRID, 21 Oct. (*Per telegraaf*). De heer Artera verlaat het ministerie van koophandel en openbare werken, en wordt opgevolgd door den heer Reynoso.

ENGELAND.

LONDEN, 25 Oct. Kossuth's verblijf te Southampton gelijkt volmaakt op een zegetogt. De maire van Southampton heeft hem een verblijf aangeboden op zijn kasteel, nabij Winchester, en de bevolking bewijst den demokraat eene luidruchtige en buitensporige hulde. Aan het klokgelui, aan de adressen en zegewenschen komt geen einde. Kossuth is genoodzaakt, ofschoon hij slecht Engelsch spreekt, nu en dan de aanspraken te beantwoorden. Hij doet dit dan ook zoo goed hij kan, en laat niet na het Engelschen volk wegens zijn vrijheidszin en zijne zucht tot bevrijding van de »verdrukte menschheid" hemel hoog te prijzen; welke lofspraak natuurlijk beantwoord wordt met een oorverdoovend gejuich.

De maire van Southampton die hem overal vergezelt, prijst dan op zijne beurt Kossuth en zegt: »Ik hoop dat de inwoners van Winchester 100 jaar mogen leven en Kossuth ook, om hunne welvaart te aanschouwen. Ik wenschte dat er in Engeland meer zulke mannen waren als Kossuth. Immers Kossuth is een man des volks, die zich door zijn talent heeft verheven, en die vervolgens zijn talent heeft besteed voor het geluk van zijn vaderland. Ik heb brieven vol bedreigingen gekregen wegens de ontvangst die ik aan Kossuth heb gedaan; maar ik veracht ze, en verklaar dat zoo lang ik een huis heb, Kossuth ook een verblijf zal hebben, en zoo lang ik een halve schelling bezit, ik die met Kossuth zal deelen!"

Daarop barst eene tweede toejuiching los, met nog luider hoera's dan de eerste. Kossuth buigt zich voor het volk, schudt hoogst aangedaan de hand van den maire, en de vertooning is ten einde, om vogelijkerwijs weder herhaald te worden.

Cobden, de man des vredes, heeft zijn leedwezen betuigd dat hij te laat te Southampton is gekomen om Kossuth, die zoo veel bloed vergoten heeft, aldaar zijne hulde te brengen. Dit ontbrak nog aan de komedie.

Kossuth, zoo republikeinsch hij ook was te Marseille, is een beetje koningsgezind geworden op den Engelschen wal. Herhaaldelijk vraagt hij aan het volk als hij zich op het balkon vertoont, drie hoera's voor Koningin Victoria! Wat zullen de republikeinen in Hongarije daarvan zeggen?

Maar hij poogt dit ook weder goed te maken door insgelijks van de menigte te eischen een driemaal herhaald gegrinnik van afkeuring voor den Oostenrijkschen tyran.

De vivats voor Koningin Victoria en het honend gegrinnik voor Oostenrijk wordt op kommando stipt volbragt.

Kossuth heeft eene meer dan middelmatige lengte; hij kan 5 voet 8 duim halen; op het eerste gezigt schijnt hij niet zooveel kracht te bezitten als men hem heeft willen toeschrijven; zijn aangezicht is ovaal, zijn oog blaauw-grijs, zijn blik doordringend. Boven op zijn breed voorhoofd staat een kuif van eenigzins grijze haren; zijn lip is bedekt met een knevel.

De *Times* ziet nog altijd eene onbetamelijke beleediging jegens Oostenrijk in de buitensporige eerbewijzingen van het Engelsche volk aan den Hongaarschen opstandeling. De ministerieele *Globe* verheugt zich over deze eenparige volks-demonstratie, en wil er geen gevaar in zien, dat men den zoogenaamden »verklaarden vrijheidsheld, op het vasteland" zoo veel eer bewijst. Het blad beschimpt veeleer de Fransche Republiek wegens hare kleingeestigheid om Kossuth den doortogt te weigeren.

— In den eergisteren op Windsor gehouden kabinetsraad is besloten dat het Parlement den 4 November op nieuw zal worden geprorogeerd tot den 15 Januarij e. k.

— De dienst van den onderzeeschen telegraaf tusschen Engeland en Frankrijk zal binnen weinige dagen in werking komen. Woensdag is in anderhalve minuut een berigt van Dover naar Parijs geseind.

— De Chinesche regering heeft alle belemmering van den Britschen handel doen ophouden, en de Engelschen ten opzigte van het betalen der regten, op gelijken voet als de meest begunstigde natien gesteld.

— De *Globe* berigt, dat het bestuur der wereldtentoonstelling het batig slot van de ontvangsten der tentoonstelling (ongeveer zes millioen gulden) bestemd heeft tot een fonds voor een nationaal Museum ter verzameling van voorwerpen, die in betrekking staan, met en den staat aanwijzen van de nijverheid der volken; in één woord voor eene voortdurende wereldtentoonstelling. Het bestuur heeft reeds een aantal voorwerpen voor dat museum bijeengebragt, hetwelk in het midden der hoofdstad zal worden gevestigd. Ook zullen in dit museum openbare lessen over de vakken de nijverheid betreffende, gehouden worden.

— Men schrijft uit Athene, dat aldaar eene nota van Lord Palmerston was ingekomen, met bepaalde klagten over Griekenlands staatkunde. Het kabinet bevond zich eenigzins verlegen wat het antwoorden zou, doch het is niet te denken, dat zijne staatkunde ten gevolge dier nota eene wezenlijke verandering zal ondergaan.

— Men leest in 't officieele blad der Vereenigde Staten de *Washington-Republic* in een uitgebreid artikel over de handelwijze der regering opzigtens Cuba, o. a. het volgende:

»De eerste zweem van Britsche tusschenkomst in de aangelegenheden van Cuba zal het sein wezen tot eene beweging, waaraan noch Cuba, noch Groot-Brittannie, noch al de Europesche mogendheden te zamen, zullen kunnen weerstand bieden. Want op dat punt staat de wil van het Amerikaansche volk vast, en zijn wil zal in dit opzigt wet zijn voor de staatkunde en de handelingen van Amerika. Er bestaat bij de groote meerderheid van het Amerikaansche volk geene neiging tot verovering van Cuba of tot gewelddadige aanhechting van dat eiland aan de Unie, en de eenige waarborg van veiligheid voor Cuba is de bescherming van de regering der Vereenigde Staten en verwijdering van alle vreemde tusschenkomst."

— In de Vereenigde Staten houdt men zich druk bezig met de presidentsverkiezing. De heer Webster is de voornaamste kandidaat der Whigs, en wordt door het meest invloedrijke orgaan dier partij, de *New-York Courier*, ondersteund. De andere kandidaten der whigpartij zijn de heer Filmore, thans president, de generaal Winfield-Scott en de heer Henry Clay; de noordelijke staten ondersteunen den heer Scott; de zuidelijke den heer Filmore. De demokratische partij is zeer verdeeld. Hare keus is bepaald tusschen den heer James Buchanan, uit Pensylvanie, den generaal Cass, uit Michigan, het lid van den senaat Douglas, uit Illinois, en den generaal Houston uit Texas.

— In Ecuador is eene omwenteling uitgebarsten, welke de omverwerping van het bestaande bestuur ten doel had. Dezelve is zeer vreedzaam geëindigd met de zegepraal der ...

DUITSCHLAND.

KEULEN, 25 Oct. De eerste Beijersche Kamer heeft in hare zitting van 21 October eenparig en zonder discussie het wetsontwerp aangenomen betrekkelijk de voorloopige inning der belastingen voor het jaar 1852.

— De *Volksthing* is officieel onderrigt geworden van de jongste wijziging in het ministerie. Sedert die wijziging zijn de onderhandelingen geheel afgebroken, en de *N. Pr. Ztg.* meent te weten dat de Deensche gevolmagtigde te Berlijn, graaf Bille-Brahe, zal worden terug geroepen.

— Volgens de *Spener Ztg.* heerschte er bij alle Duitsche kabinetten een volmaakte verstandhouding ten aanzien der militaire voorzorgen, welke de gebeurtenissen van 1852 zouden kunnen noodig maken. Tegen de aanstaande lente zouden alle legers op den voet van oorlog gebragt zijn.

BERLIJN, 25 October. De *Pr. Ztg.* meldt van goeder hand uit Kopenhagen dd. 22 October, dat in Sleeswijk eerdaags de provinciale vergadering zal worden bijeen geroepen; de regering moet het plan hebben haar een nieuw ontwerp van kieswet voor te leggen.

— Een blad meldt dat gen. Haynau door een boeroerte is getroffen; een ander blad berigt reeds zijn dood; doch een derde zegt dat de gen. zeer gezond is.

WEENEN, 24 Oct. Tot de vermindering van het leger is nu bepaaldelijk besloten. 25 battaillons landweer worden geheel ontslagen, en de kaders voor 1/3 ontbonden. De kompagnien der vier Hongaarsche battaillons worden gebragt op 60 man elk, en de uitgaven voor vestingwerken met eenige millioenen verminderd. Zoo doende hoopt men op het budget van oorlog ten minste 15 millioen guldens te bezuinigen.

ITALIE.

De benoeming van den minister Farini geeft, zegt men, te Turijn weinig genoegen. De *Echo du Mont-Blanc* ziet in die benoeming eene nieuwe beleediging, den H. Stoel aangedaan, vermits de heer Farini een verbannen vreemdeling is, wiens antecedenten voor de Sardinische jongelingschap een levendig voorbeeld zijn van opstand tegen de wetten en het wettig gezag.

De radikale *Opinione* zegt, dat men den H. Stoel ... met de benoeming van den heer Farini, terwijl ...

van den anderen kant den Kard. Antonelli zoekt te believen met de benoeming tot Sardinisch gezant te Rome van den ridder Manfredi di Sambuy, eeu man bekend wegens zijne neiging tot de »ultra-reaktie."

»Dit, zegt de *Opinione* mag men te regt eene staatkunde van het *juste milieu* noemen."

De heer Farini was divisie-chef van het ministerie van binnenlandsche zaken te Rome tijdens den moord van Graaf Rossi.

De Pruissische regering, die reeds herhaalde malen getoond heeft, dat zij het gewigt inziet van eene regtstreeksche verbinding, tusschen de haven van Genua en de Duitsche spoorwegen, heeft een deskundige naar Zwitserland gezonden en hem den last opgedragen, zich met alle bijzonderheden bekend te maken, die tot bereiking van dit doel leiden kunnen. Hiertoe heeft zij eenen ervaren ingenieur gekozen, die in vereeniging met den heer Koller, chef van de directie der Zwitsersche spoorwegen, het Alpenterrein zal gaan opnemen, waar deze nieuwe verbinding met Sardinie, door middel van een spoorweg zal bereikt worden.

BELGIE.

BRUSSEL, 26 Oct. De stedelijke raad van Brussel heeft met eenparige stemmen goedgekeurd de begrooting over 1852. De inkomsten zijn geraamd op 4,565.735 fr. 12 c., de uitgaven op 4,563,722 fr. 89 c. Alzoo zou er een batig slot zijn van 2012 fr. 53 c. Brussel telt thans ongeveer 180.000 inwoners.

— Te Beaufort was een klokkeluider bezig om den dood van een der inwoners aan te kondigen, toen de klok uit hare krammen losschoot, met een vreesselijk geweld door eene zoldering heenviel, en den armen man op het oogenblik verpletterde.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 27 October.

OVERLEDEN (21 Oct.): A. E. van den Brink, wed. Verbrugge.

Van 20 tot 24 October 1851 zijn ingeschreven:

Voltrokken Huwel.	33.	Levenloos aangegeven Zonen. . .	4.
Geborenen	167.	dito dito Dochters .	4.
Overledenen	97.	Elders overl. en alhier ingeschreven	13.

Totaal	Gehuwde Paren	1871.	Sedert primo Januarij 1851.
	Geborenen	6949.	
	Alhier overledenen.	5013.	
	Elders overl. en alhier ingeschr.	252.	

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Fondsen	pCt.	25 OCT. 4½ u. gebl.	27 OCT. 4½ u.		gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½ pCt.	57 5/16	57 5/16	57 7/16	57 5/16
Dito Dito	3	67⅛	67¼	67⅜	67 5/16
Dito Dito	4	89 1/16	88 15/16	89⅛	88 15/16
Dito Obligatien O. I.	4	88⅛			
Amortis. Syndic.	3½		88⅞		
Handel-Maatschappij	4½				
Aand. Rijn-Spoorweg	»				
Aand. Holl. S. M.	»				
Obligatien	»				
BELGIE, Obligatien 1844	»				
Cert. bij de Belg. Bank.	2½				
Dito bij Rotsch. en Volksv.	»	46 11/16	46⅝	46 11/16	46⅝
FRANKRIJK, Obligatien	3	51⅛	51¼	51½	
SPANJE bij *Ardoin* £ 85	5	13 15/16	13¾	13⅞	13⅞
Dito Dito »510	»	13 15/16	13 13/16	13⅞	13⅞
Dito Onbep. Stukken	»	13 15/16	13¾	13⅞	
Dito	3	38	38	38⅛	
Dito Binnenl. 2400 P.	»	35	34 15/16	35	
Coup. *Ardoins*	»	8	8	8 1/16	
Passive					
Fransche Uitgest.					
PORTUGAL te Londen 5 pCt. nu	4		33⅝		
Dito Dito	»		33	33¼	
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	104¾	104⅝	104¾	
Dito Dito 1828 en 1829	»	103⅞	103⅞		
Cert. bij d°. 1831 en 1833	»		94¼		
Dito	4½		99½	99⅝	99⅝
Dito bij *Hope*	4	88¼	88		
Dito bij *Stieglitz en C°.*	»	87⅞	87⅝		
Dito bij id. 5de Serie	4				
Cert. te Hamburg	5	99¾			
Inschrijving in Assignat.	6	64⅝	64¼	65	
Cert. van dito	»		64¼	65	
POLEN, Aand. à fl. 500	»		150		
Dito met Lot. » 300					
AMERIKA, Bank-Actiën	»	2⅞	3⅛	3 3/16	
PRUISSEN, Aand met Lot. R. 50	f				
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	71⅛	71	71½	
Dito	2½				
Dito Nieuwe	2½		37	37 1/16	
Dito Nieuwe	5	78	78	78 5/16	78⅛
Ween. Bank bij *Goll en C°.*	»	77¼			
Dito	4				
Aand. met Loting fl. 500	f				
Nieuwe dito » 250					
NAPELS, Cert. *Lam en Bouwer*	5 pCt.				
BRAZILIE te Londen 1824	5	89¼			
Dito Leening 1843	5		88½		
Dito £ 200	»				
PERU	4½				
MEXICO	5	25⅜	25⅜		
VENEZUELA 6 pCt. nu	3	32⅞	32½	32⅝	
NEW GRENADA 6 pCt. nu	1½		14 3/16	14¼	
ECUADOR	»	2⅞			
Grieken	5				

Polen, Cert. 4 pCt. 77; Weldadigheid 77.

De markt in Binnenl. fondsen was bij eenige handel in Integralen en 3 pCts. iets vaster. Van Vreemde waren Oostenrijksche, Russische en Spaansche prijshoudend. Port. meer gezocht. Van de overige valt niets bijzonders mede te deelen. Alleen waren Bank-Actien op nieuw ¼ pCt. hooger.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt., Prolongatie 2½ pCt., Disconto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m. f	56⅛	Livorno	2/m. f	38⅝
„	zigt „	56 7/16	Napels	„ „	80
Bordeaux	2/m. „	55⅝	Petersburg	„ „	1,82½
„	½/m. „	55⅞	Weenen	6/w. „	28½
Madrid	3/m. „	243½	Augsburg	„ „	35¼
Cadix	„ „	244½	Frankfort	„ „	99
Seville	„ „	241½	Hamburg	2/m. „	34 15/16
Bilbao	„ „	242½	„	zigt „	35⅛
Lissabon	„ „	41½	Londen	2/m. „	11,82½
Porto	„ „	41½	„	zigt „	11,90
Genua	2/m. „	46⅜	Rotterdam	„	⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 25 Oct. Belg. leen. 2½ pc. 49⅞; 5 pc. 97; 1840, 5 pc. 98¾; Spanje Ard. 5 pc. 13½; Binnenl. 3 pc. 35; Coupons —; Rom. Leening 73½.

PARIJS, 25 Oct. Fransche 3 pc. 55,70; id. 4 pc. —,—; 5 pc. 90,40; 5 pc. N. —,—; Schatk. 4,—; Bank-Actien 2085,—; Belg. 1840, 5 pc. 101⅝; 1842, 5 pc. —; 4½ pc. 92; 2½ pc. —; Napels 5 pc. 99,25; Spanje, Buitenl. 3 pc. 38⅝; Binnenl. 3 pc. 35½; Holl. 2½ pc. 59¼; Piemont 1834 —,—; 1849 —,—; 1851 880,—; Haïti —,—; Rom. Leening 75½.

MADRID, 21 Oct. Spanje 3 pc. 36⅜; Ardoins 5 pc. 16⅛; Uitg. Schuld 6; Coupons 8.

LONDEN, 25 Oct. Cons. kont. — a —; op tijd 97⅝ a 97¾; Braz. 87 a 89; 1829/39 85 a 87; 1843 — a —; Den. 3 pc. 77 a 78; N. L. 5 pc. 101½ a 102½; Ecuador 3 a 3¼; Gren. 14 a 15; Uitgest. 3¼ a 3¾; Mexico 26¾ a 27; Peru 4 pc. — a —; Uitgest. — a —; Portugal 5 pc. 85 a 87; 4 pc. 32¾ a 33¼; 3 pc. 33 a 34; Rusl. 1822, 5 pc. 111 a 112; (N.) 4½ pc. 101¾ a 102; Spanje 5 pc. 20⅛ a 20⅝; 3 pc. 38½ a 39; Coupons — a —; Passive 5¼ a 5⅜; Holl. 2½ pc. 58½ a 59; 4 pc. 89½ a 90; Venez. 33½ a 34½; Uitgest. 11 a 12.

WEENEN, 25 Oct. Met. 4½ pc. 81⅜; 5 pc. 92½; Bank-Actien —.

BERLIJN, 25 Oct. Schuldbr. 3½ pc. 88⅜; Loten —; Rusl. Stiegl. 4 pc. 93½; Pools. 4 pc. 83½; Loten fl. 200 19¼; id. fl. 300 145; id. fl. 500 84.

HAMBURG, 25 Oct. Rusl. Eng. Leen. 103; Stiegl. 4 pc. 89; Spanje, Ard. 5 pc. 13; Binnenl. 3 pc. 33.

FRANKFORT, 25 Oct. Met. 5 pc. 74½; 4 pc. 59½; 2½ pc. 38½; Bank-Actien 1462; Darmst. Loten fl. 50 81½; id. fl. 25 28; Badensche Loten fl. 50 59½; id. fl. 35, 34½; Nassausche 25⅞; Holl. 2½ pc. 57⅝; Werk. Sch. 4 pc. 89⅜; Sijndic. 3½ pc. 89.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 27 October.

GRAANMARKT.

Tarwe in een doen met weinig handel, verkocht in Entrep.: 130 ℔ geringe Odessa f 220; 128 ℔ Rijn f 240; in Cons.: 130 ℔ Kubanka f 260; 124 ℔ Vriess. f 205; 127 ℔ n. dito f 220; 130 ℔ b. Pools. f 290.

Rogge iets lager afgegeven: 121, 123 ℔ Pruiss. f 187, f 191, 192; 126 ℔ Anclammer f 200, bij gerijven; 123 ℔ Pruiss. f 188, bij partij.

Garst in een doen: 102 ℔ n. Vriess. Winter f 134.

Haver zonder handel.

Boekweit als voren: 121 ℔ Amersf. f 170.

Koolzaad. Holstijnsch 48½ £. Op 9 vaten Olie in April ek. 57; Oct. 53½ £. *Raapolie* op 6/w. f 31¾; Vliegend f 30¾, ½. 1°. Mei f 33; Sept. f 34; Oct. f 34¼, 34; Nov. f 30; Dec. f 30¾, ⅞. *Lijnolie* op 6/w. f 34¾; Vliegend f 33¾. *Hennepolie* op 6/w. f 37½; Vliegend f 36½.

LEIDEN, 25 Oct. Boter van f 34 tot 39 pr. vierde vat; Oude Tarwe f 7,50 tot 8,00; Nieuwe Tarwe f 7,70 tot f 8,30; Oude Rogge f 5,80 tot 6,20; Nieuwe Rogge f 6,00 tot f 6,40; Gerst f 4,60 tot 4,80; Haver f 3,00 tot 3,50; Paardeboonen f 4,70 tot 4,80; Duiveboonen f 5,80 tot 6,20, het Ned. Mud.

LONDEN, 24 Oct. *Graanmarkt.* Van Engelsche Tarwe was heden weinig aangevoerd, doch van Vreemde meer dan op den vorigen marktdag. De handel was flaauw, hoewel de prijzen van ll. Maandag bedongen werden. Haver en Gerst onveranderd. Er waren aangevoerd 2620 qrs. Engelsche en 9010 qrs. vreemde Tarwe, 2780 qrs. Engelsche en 2560 qrs. vreemde Gerst, 3140 qrs. Engelsche en 8380 qrs. vreemde Haver.

Veemarkt. De handel was ferm ter markt van heden, en het bedrag der omzettingen was grooter dan gewoonlijk. De aanvoer van Runderen en Schapen was geringer dan en die van Kalveren niet zoo goed als de vorige week. Er had geene merkbare verandering in de prijzen plaats, doch zij neigden tot vooruitgang. De aanvoer bestond uit: 940 Runderen, 382 Kalveren en 8684 Schapen.

SCHEEPSTIJDINGEN.

AMSTERDAM 27 Oct. Het schip Zuiderzee, Kapt. K. D. de Jong. van Havana herwaarts gedestineerd, is heden morgen in Texel binnengekomen.

— Het schip Pauline, Kapt. Bakker, van Nerva naar Purmerend, is gisteren in het Westergat van Texel aan den grond vastgeraakt, doch met verlies van anker en ketting en meer andere schade weder af en in het Nieuwe Diep gebragt.

— Kaptn Vos voerende het schip Margina Willemina; van Dantzig alhier aangekomen, rapporteert den 21sten dezer 's morgens ten half zes ure in zee, op de hoogte van Borkum gepasseerd te zijn; twee op zijde liggende vaartuigen, vermoedelijk Sloepen of Jagten.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 26 Oct. T. A. Steffens, Alida Maria, Riga. - J. J. Bakker, Pauline, Nerva, de laatste met verlies van anker en kettingen. - K. J. Bakker, Jantina, Dantzig. - J. Hutt, Margina Margaretha, Odensee. - H. H. Nieboer, Vrouw Margaretha, Straalsund. - J. Zwaal, Gijsbert Jan, Drammen.

HELVOET, 24 Oct. N. Wettern, Nicolaus, Malaga. - S. Moison, Alcyon, St. Brieux.

UITGEZEILD.

TEXEL, 25 Oct. J. van der Plas qq., Adolph Frederik, Suriname. - P. Menno, Eluiza, Napels. - A. P. Schoonhoven, Visscherij, Londen. - J. G. Olthof, Jantina, Newcastle. - J. W. de Jong, Jonge Clemens, Hull.

HELVOET, 25 Oct. Luit. 1e kl. Mathijsen, Prins Willem Frederik Hendrik, Ned. Oorl. Transportschip, Batavia. - Luit. 1e kl. Alvarez, Lancier, Ned. Oorl. Schooner, id. - F. H. Popcke, Tropicus, Suriname. - J. P. Barreij, Alkmaar, New-York.

CARGA-LIJSTEN.

St. PETERSBURG, Augusta. Dangloff 1,387 tsw. Rogge Ubel en Sillem.

SCHEEPS-VRACHTEN.

RIGA 18 Oct. Naar Amst. f 20 voor Wagenschot, f 15 voor Deelen, 22½ à 24½ ct voor Balken; naar Harlingen en Groningen, 24 ct. voor Balken; naar Edam 23 ct. voor dito.

KONINGSBERGEN, 22 October. Naar Amsterdam f 12 voor Rogge, f 15 voor Torwe; naar de Maas f 16 voor dito.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 27 October in lading naar:

Keulen	H. Holtz, Colln N°. 2.
„	W. van Ooijen, Vrouw Maria.
Weesel	F. Henke, de Goede Gunst.
„	P. J. Balck, Vrouw Rebecca.
Mainz	C. Bender, Mainz N°. 8.
Duisburg	J. Otten, Johanna.
Manheim	W. Bouwmeester, Carolina.
Dusseldorp, Neus en *Urdingen*	W. van Stokkum. de Atlas.
Frankfort & Coblentz	A. Urmetser, Frankfort N°. 6.
Brussel, Antwerpen en oml. plaatsen	E. J. Glim, de Twee Gezusters. Sluit 31 October.
Antwerpen, enz.	M. Martens (Stoomsleepdienst), de Vier Gebroeders Vertr. 31 Oct.

Te Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.